

РЕШЕНИЕ

№ 2979

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8944** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. М. ОТ [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-16002419003921-091-001/28.02.2020 година, потвърден С РЕШЕНИЕ № 273/15.06.2020 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“- П..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства и несъбиране на доказателства. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- Д. Д. М. редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК, не се явява . Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Х. редовно упълномощен, който заявя претенция за присъждане на разноски. Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” П., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД-09-1/03.01.2017 година на Директор на Дирекция „ОДОП“ П. се

определени органи по приходите, които да издават заповед за възлагане на ревизии съгласно чл.112 от ДОПК, както и заповеди за изменение на първоначално издадени заповеди за възлагане на ревизии съгласно чл.113,ал.3 от ДОПК, да издават резолюции за извършване на проверки, както и да изпълняват правомощията по чл.63, чл.114 ал.,2 от ДОПК и чл.119,ал.2 от ДОПК- Началниците на сектор в Отдел "Ревизии с месторабота- [населено място] и тези с изнесено работно място в офисите в градовете – Стара З., Х., П., С. и К..

Със Заповед РД-09-1801/28.09.2018 година, Директор ТД на НАП- [населено място] определил длъжностни лица, които да изпълняват функциите на ръководител на екип в Дирекция "Контрол", Отдел "Ревизии" при ТД на НАП за срок от 01.10.2018 година до 30.09.2020 година, измежду които и З. Г. Т. на длъжност- главен инспектор по приходите.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 24.06.2019 година – Галена И. Н. на длъжност- Началник сектор "Ревизии" възложила да бъде извършена ревизия на Д. Д. М. за отговорност за задълженията на [фирма], определила състава на ревизиращия екип- З. Г. Т. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Н. К. Н.- С.- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Отговорност за ДДС за периода от 01.07.2016 година до 31.07.2018 година за отговорност по чл.19 от ДОПК, срока, в който следва да завърши ревизията до три месеца считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 21.07.2019 година/ видно от приложеното на лист 122 от делото Удостоверение/

На 04.11.2019 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № Р-16002419003921-092-001/04.11.2019 година, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният доклад е връчен по реда на чл.32 от ДОПК на жалбоподателя.

На 28.02.2020 година Галена И. Н. на длъжност Началник сектор- орган, възложил ревизията и З. Г. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите издали обжалвания Ревизионен акт № Р-16002419003921-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на 06.04.2020 година по пощата и на електронния адрес на жалбоподателя.

На 16.04.2020 година жалбоподателят депозирал жалба до Директор на Дирекция "ОДОП" П. срещу издадения Ревизионен акт.

Жалбата е постъпила на дата 05.05.2020 година в Дирекция "ОДОП" П.

С Решение по жалба срещу Ревизионен акт № 273/15.06.2020 година, Директор на Дирекция "ОДОП" П. потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Обжалваният Ревизионен акт №Р-16002419003921-091-001/28.02.2020 година е нищожен, като издаден при изначална липса на компетентност у органа да възложи и да извършат ревизията.

Съгласно чл.7,ла.1 от ДОПК, актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална

дирекция. Коя е компетентната териториална дирекция е визирано в чл. 8, ал. 1 от ДОПК- компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци. От своя страна постоянен адрес съгласно чл. 93 от ЗГР е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението.

В конкретния случай на дата 20.06.2019 година е вписан постоянен адрес на жалбоподателя [населено място],[жк], [улица], а Заповедта за възлагане на ревизия е от 24.06.2019 година/ издадена след като жалбоподателят вече е имал постоянен адрес на територията на [населено място], който пък от своя страна обуславя компетентност не на ТД на НАП- П., а на ТД на НАП-С. и респективно на това от съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на [чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК](#) с правомощието да възлага ревизии. Органът, възложил ревизията, който е от ТД на НАП- П. изобщо не е имал компетентност и правомощия да възлага ревизия на жалбоподателя, защото не е притежавал териториална компетентност да възлага ревизия на данъчен субект- ФЛ, чиито постоянен адрес е извън териториалната компетентност на ТД на НАП- П.. Териториалната компетентност изразява пространственото действие на правомощията на органа и сочи коя от еднаквите по степен структури е компетентна да администрира в зависимост от връзката между правнозначимия факт, с територията, в която се простира правомощието на определен орган. Действително съгласно [чл. 112, ал. 1 от ДОПК](#) ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Най-сетне съгласно [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) при промяна на адреса на ревизираното лице производството се довършва от органа, който го е започнал. В случая нормата на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#), сочеща, че при промяна на адреса на ревизираното лице производството се довършва от органа, който го е започнал е неприложима. Трайна и последователна е практиката на ВАС по приложението на [чл. 109, ал. 1 от ДОПК](#), че ревизионното производство следва да се счита за образувано не на датата на издаването на първоначалната [ЗВР](#), а на датата на нейното редовно връчване на адресата /така например [Решение № 3766 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11735/2019 г.](#) и цитираната в него съдебна практика, [Решение № 13961 от 18.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4568/2019 г.](#), [Решение № 12508 от 24.09.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4768/2019 г.](#), [Решение № 6930 от 9.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14724/2018 г.](#), [Решение № 3235 от 6.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13541/2018 г.](#), [Решение № 12728 от 22.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8432/2018 г.](#), [Решение № 3085 от 14.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 14332/2016 г.](#), I о. и др./ Аналогична е трайната практиката на ВАС и при прилагането на [чл. 171, ал. 1, т. 1 от ДОПК](#), че датата на започване на ревизионно производство е датата на връчване на първоначалната [ЗВР](#) /в този смисъл [Решение № 3780 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11967/2019 г.](#), I о., [Решение № 8873 от 29.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 2906/2018 г.](#), I о., [Решение № 7124 от 30.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 502/2018 г.](#), VIII о. и др./или в обобщение преобладаващата съдебната практика на ВАС се е консолидирала около разбирането, че началото на ревизионното производство се поставя, т.е. същото се счита за образувано или започнало /вкл. и по аргумент от [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#)/, не на датата на издаването на първата по ред [ЗВР](#), а на датата на нейното редовно връчване на ревизирия субект. За нуждите на разрешаването на

настоящия казус следва да се приеме и че меродавна за определяне момента на "започване" на ревизионното производство в аспекта прилагане правилото на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) е именно датата на връчване на първата по ред ЗВР, а не датата на нейното издаване от компетентен орган по приходите /в този смисъл по аналогични казуси са и [Решение № 2353 от 13.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9645/2019 г.](#), VIII о., [Решение № 6566 от 17.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13761/2017 г.](#), [Решение № 1357 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 9215/2017 г.](#), VIII о. [Решение № 10201 от 11.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 1338/2012 г.](#)./Понятието "започнало" ревизионно производство по смисъла на [чл. 7, ал. 4 от ДОПК](#) се свързва не с момента на издаването на първата по ред ЗВР, а с изискването за нейното връчване.

В настоящия казус настъпилата промяна в постоянния адрес на ревизираното лице е както преди издаване на ЗВР- на 20.06.2019 година е променен постоянния адрес, а ЗВР е издадена на дата 24.06.2019 година и преди връчването на заповедта за възлагане на ревизия-21.07.2019 година, като отново постоянният адрес на жалбоподателя е [населено място], а не [населено място], при което Ревизионният акт е издаден от териториално некомпетентни органи по приходите - в нарушение на [чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК](#).

Наред с това, Ревизионният акт е нищожен и на още две основания. На първо място ,още с ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ЗА НАСРОЧВАНЕ ОТ 09.10.2020 ГОДИНА, СЪДЪТ УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА,ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО,, ЧЕ ЛИЦЕТО ГАЛЕНА И. Н. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО З. Г. Т. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, лицето Н. К. Н.- С. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността-ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА И АКО ЖЕЛАЕ ДА ОРГАНИЗИРА ПРОЦЕСУАЛНОТО СИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПО ДЕЛОТО,СЛЕДВА ДА УПЪЛНОМОЩИ ЛИЦА ОТ КАТЕГОРИЯТА НА ЧЛ.32 ГПК, КАТО ПЪЛНОМОЩНОТО ИЗХОЖДА ОТ НЕГО,А НЕ ОТ ДРУГ ОРГАН ИЛИ ДИРЕКТОР НА ДРУГА СЛУЖБА ИЛИ ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ,КЪМ КОЕТО СЕ ЧИСЛИ ОРГАНЪТ,ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.17,АЛ.3 АПК.

По делото бе представено пълномощно не от Директор на Дирекция“ОДОП“ П., а от Изпълнителен директор на НАП, който е упълномощил юрисконсулт И. П. да представлява НАП и Изпълнителния директор на НАП по всякакви производства. Но по делото не се представиха доказателства за това, че лицето **ГАЛЕНА И. Н. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ**

ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ,УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО З. Г. Т. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА-Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, лицето Н. К. Н.- С. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемала длъжността-ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ, независимо от това, че по делото от страна на юриконсулт И. П.- упълномощена от Изпълнителен директор на НАП, а не от Директор на Дирекция "ОДОП" П., като съгласно чл.159,ал.2 от ДОПК като страни в съдебното производство при разглеждането на жалбата се призовават решаващият орган и жалбоподателят/ са представени доказателства, че тримата служители на ТД НАП- П., които са участвали в ревизионното производство са били преназначени на съответните длъжности, но така представените Заповеди по никакъв начин не могат да обусловят надлежно представени доказателства за компетентност на органите, които са участвали в ревизионното производство, защото тези доказателства са представени от юриконсулт П., която обаче не е надлежно упълномощена от страна на Директор на Дирекция "ОДОП" П., а от Изпълнителен директор на НАП, който не е страна по делото. Още с Определението за насрочване съдът **УКАЗА НА ОТВЕТНИКА жалбата,ЧЕ АКО ЖЕЛАЕ ДА ОРГАНИЗИРА ПРОЦЕСУАЛНОТО СИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО ПО ДЕЛОТО,СЛЕДВА ДА УПЪЛНОМОЩИ ЛИЦА ОТ КАТЕГОРИЯТА НА ЧЛ.32 ГПК, КАТО ПЪЛНОМОЩНОТО ИЗХОЖДА ОТ НЕГО,А НЕ ОТ ДРУГ ОРГАН ИЛИ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ИЛИ ЮРИДИЧЕСКО ЛИЦЕ,КЪМ КОЕТО СЕ ЧИСЛИ ОРГАНЪТ,ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ С РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.17,АЛ.3 АПК. След представянето на пълномощното от страна на юриконсулт П., с което Изпълнителен директор на НАП е упълномощил юриконсулт И. П. да представлява НАП и Изпълнителния директор на НАП пред всички съдилища и съдебни изпълнители по граждански дела и по всички дела, образувани във връзка с актове и действия на Агенцията на нейните органи и служители/, в съдебно заседание, проведено на дата 02.03.2021 година **Съдът указа на ответника по жалбата че представеното пълномощно на юриконсулта не изхожда от него, а от Изпълнителен директор на НАП, който обаче не е страна по делото и ако желае извършените процесуални действия от страна на юриконсулт П. да се считат за извършени, то следва да представи надлежно и изрично пълномощно от него и да потвърди извършените без представителна власт процесуални действия от страна на юриконсулт П. в противен случай същите ще се считат за неизвършени.** На дата 24.03.2021 година е депозирана молба от Директор на Дирекция "ОДОП" П., в която е посочил, че не е налице никаква пречка юриконсулт П. да бъде процесуален представител дори и пълномощното да изхожда от Изпълнителен директор на НАП. С поредно Разпореждане от 26.03.2021 година съдът указа за пореден път на ответника по жалбата, че **представеното пълномощно на юриконсулта не изхожда от него, а от Изпълнителен директор на НАП, който обаче не е страна по делото и ако желае извършените процесуални действия от страна на юриконсулт П. да се считат за извършени, то следва да представи надлежно и изрично пълномощно от него и да потвърди извършените без представителна власт процесуални действия от страна на юриконсулт П. в противен случай същите ще се считат за неизвършени.**Разпореждането е връчено на дата 06.04.2021 година и получено от специалист в Дирекция "ОДОП"- П.- факт, установяващ се от приложената на**

лист 105 разписка от връчена призовка. Следва да бъде посочено, че със [Закона за администрацията](#) бе въведена ясна разлика между административен орган и обслужваща го администрация. Национална агенция по приходите и нейният Изпълнителен директор не е ответник по жалбата. В съдебното производство всяка от страните следва да упълномощи изрично свой процесуален представител, за да бъде надлежно представлявана. Съгласно [чл. 17, ал. 3 от АПК](#) пред съда административните органи могат да се представляват по пълномощие по реда на [Гражданския процесуален кодекс \(ГПК\)](#), а съгласно [чл. 33 от ГПК](#) пълномощниците се легитимират с пълномощно, подписано от страната или от нейния представител. Юрисконсулт П. не разполага с валидна представителна власт по отношение на посочения ответник- Директор на Дирекция“ ОДОП“ П., тъй като не е упълномощена от него, а от друг, неучастващ в производството орган – Изпълнителен директор на НАП, който не разполага с правомощие валидно да упълномощи юрисконсулт П. да представлява Директор на Дирекция“ ОДОП“- П., защото не може да упълномощава юрисконсулти с представителна власт от името на друг орган.

Не се представиха и доказателства, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис/ тъй като всички актове са създадени като електронен документ и подписани с електронен подпис. Всичко това сочи, че лицата, участващи в ревизионното производство не са били материално компетентни/ освен териториално/

Изначалната липса на компетентност/ както териториална, така и материална/ у органите, определени да издават ЗВР именно на жалбоподателя, липсата на компетентност на посочения в ЗВР ръководител на ревизията, липсата на доказателства за електронни подписи, правят издадения ревизионен акт нищожен, непораждащ правни последици, като издаден от органи, непритежаващи материалната компетентност да издават както ЗВР, така и Ревизионния акт.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-свкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК/приложим по силата на препащащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173, ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1,

както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна е не подлежи на уважаване.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски в размер на 3010 лева- заплатено адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РЕВИЗИОНЕН АКТ №р-16002419003921-091-001/28.02.2020 ГОДИНА потвърден С РЕШЕНИЕ № 273/15.06.2020 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“- П., С КОЙТО СА ОПРЕДЕЛЕНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА Д. Д. М. ОТ ГР. С. В ОБЩ РАЗМЕР НА 92618,07 ЛЕВА ЗА ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА [фирма] ПО ЗДДС ПО РЕДА НА ЧЛ.19 ОТ ДОПК.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП- С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ П. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. Д. М. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 3010 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО , КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ П..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

